

at man efter det vil tage Mandstabet uden videre paa Omgang for almindelig Dagleierløn, hvad jeg ganske vist tror vilde kunne ramme, Enkeltmand haardt, og hvad han ikke vel vilde kunne være tjent med. Af Hensyn hertil har Mindretallet i Udvalget netop ment, at det burde stilles i Epidisen, at det skulde være Sogneraadets Pligt at forsøge, om det ikke ad frivillig Bei kunde faae den fornødne Arbeidskraft. Iet, da man i saa Fald, som sagt, ikke behøvede at gaa den anden Bei. — Hvad Mindretallets Forslag under Nr. 8 til § 5 angaar, skal jeg blot udtale, at det beror paa en ren Feiltagelse, naar Tallet 5 i § 5 ikke samtidig er foreslaaet forandret til 3. Mindretallet har nemlig været enigt om, at det kunde bestemmes, at Betalingen skulde fastsættes for 3 Aar ad Gangen i Stedet, for som i Regjeringsforslaget foreskrevet, for 5 Aar. Jeg haaber imidlertid, at det høie Thing ikke vil stemme mod Vædringsforslaget under Nr. 8 paa Grund af, at det nævnte Tal i § 5 ikke samtidig bliver rettet, thi det vil jo maasse nok kunne blive rettet paa Sagens videre Bei.

Jeg skal endnu kun tillade mig at omtale, hvorfor jeg, efterat Udvalgets Mindretals Forslag ved 2den Behandling ikke havde fundet større Tilslutning, end det gjorde, og saaledes ikke kunde vente senere at blive vedtaget, for mit Bedkommende har sluttet mig til Regjeringsforslaget. Det er slet af de samme Grunde, som jeg ved 2den Behandling fremførte imod at gaa den af Flertallet i Udvalget nævnte Bei, som jeg tror vilde føre til meget store Ubilligheder. Jeg fastholder i saa Henseende den Grundtanke, der er nedlagt i Regjeringsforslaget, nemlig at de heromhandlede Byrder kun kunne fordeles retfærdig ved at paalægges Beboerne overensstemmende med deres Skatteevne. Men der er, naar man ikke har villet gaa ind paa det af Mindretallet i Udvalget ved 2den Behandling stillede Forslag, kun een Maade, hvorpaa det kan ske, og det er nemlig ved overensstemmende med Regjeringsforslaget at give Betaling for Arbejdet. Jeg har allerede ved anden Behandling fremhævet, hvor daarligt et Grundlag Hartkørnet er for Fordelingen af dette Arbejde, og hvor daarligt et Grundlag ligeledes Folkeholdet er, samt endvidere

hvor usikkert et Grundlag Assuranceværdien af Bygninger, for saa vidt som der af disse svares Bygningsafgift, giver i saa Henseende. Efter det sidste Grundlag vilde navnlig mange fattige Haandværkere rammes altfor haardt. Disse klage allerede nu over, at den sidstnævnte Skat trykker dem meget haardt, og nu yderligere at paalægge dem en Byrde paa Grundlag af denne Skat vilde derfor forekomme mig at være høist ubilligt. Dette har den ærede Ordfører ikke indvendt Noget imod, og jeg tror heller ikke, at han saa let vilde kunne indvende Noget derimod. Grundet herpaa er det, at Mindretallet i Udvalget, hvad dette Afslutt angaar, nu maa anbefale at vedtage Regjerings Forslag i det Væsentlige, som det blev vedtaget ved anden Behandling.

Strup: Jeg vil tillade mig at anbefale Thinget at forkaste Vædringsforslaget under Nr. 1 til § 2. Det forekommer mig nemlig at være i og for sig rigtigt, at de kommunale Bestillinger saa vidt muligt udføres uden Betaling, og, skjøndt jeg selvfølgelig erkjender den Nødvendighed, der er for ved Siden deraf at fastholde, at der, hvis fornødent gjøres, kan betales for Udførelsen af den Art af Bestillinger, som der her er Tale om, nemlig Bestillingen som Snefoged, saa forekommer det mig dog, at man kan være rolig for, at Tilbøieligheden til at betale for Udførelsen af kommunalt Arbejde ikke vil være saa ringe hos Sogneraadene, at man vil være udsat for at faae flette Snefogder, fordi Sogneraadene ville spare paa Betalingen. Det er jo nemlig dog ganske klart, at det for Sogneraadenes Bedkommende vilde være at spare paa Skillingen og lade Daleren springe, at sige da, dersom Regjeringsforslaget bliver vedtaget. Dersom de da ikke gratis kunne faae dygtige Snefogder, og dersom de ikke ville betale for at faae dem, saa er det klart nok, at det vil mærkes paa Arbejds Udførelse, mærkes paa, at de komme til at betale saa meget mere Dagløn ud af Kommunekassen for selve Arbejdet. — Det forekommer mig heller ikke, at den høitærede Ministers Argument for Vedtagelsen af Vædringsforslaget under Nr. 1 til § 2 var afgjørende. Dersom jeg forstod den høitærede Minister ret,